

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCÍÓ

TÓTH kontra MAGYARORSZÁG

(67542/11. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. március 17.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.
EURÓPA TANÁCS

A Tóth kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, elnök,

Sajó András,

Robert Spano, bírák,

és Abel Campos, Szekció Hivatalvezető-helyettes,

2015. február 17-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (67542/11. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Tóth Lajos („a kérelmező”) 2011. október 24-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Kiss E. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. kormányképviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. A kérelmező panaszolta, hogy végkielégítésének visszaható érvényű, 98%-os adó alá vetése az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével és az Egyezmény több rendelkezésével ellentétes.

4. A kérelmező tulajdonjogának vélt megsértésével kapcsolatosan a panasz közlésre került a Kormány felé 2014. június 6-án és a kérelmek ezt meghaladó részét elfogadhatatlannak minősítették.

A TÉNYEK

I. AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1951-ben született és Budakalászon él.

6. A kérelmező egy állami tulajdonú szerencsejáték-szolgáltató társaság alkalmazásában állt, több mint húsz éven át.

7. Munkaviszonyát 2010. június 29-án, 2010. június 30-i hatállyal közös megegyezéssel megszüntették. E megállapodás szerint a munkáltató a kérelmezőnek végkielégítést fizetett, 21.573.086 forint (megközelítőleg 18.000 euró) összegben, amely után munkabérteher-fizetésre volt kötelezett.

8. Az új jogszabályok szerint (lásd az alábbi 10. bekezdést) a végkielégítések 3.5 millió forintot meghaladó részét később 98%-os adóval sújtották; a fizetendő adó összegéből levonták a jövedelemadó és a társadalombiztosítási járulékok már befizetett összegét (lásd a fenti, 7. bekezdést). Ezáltal a kérelmező további 10.756.341 forint (körülbelül 34.000 euró) különadót fizetett 2011. május 3-án.

II. VONATKOZÓ HAZAI JOGSZABÁLYOK

9. A vonatkozó hazai jogszabályokról lásd a következő ítéleteket: *N.K.M. kontra Magyarország* (66529/11 sz. ítélet 8-19 bekezdései, 2013. május 14.); *Gáll kontra Magyarország* (49570/11 sz. ítélet 8-18 bekezdései, 2013. június

25.) és R. Sz. kontra Magyarország (41838/11 sz. ítélet 8-17 bekezdései 2013. július 2.).

A JOG

AZ EGYEZMÉNYHEZ FÜZÖTT ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYV 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező a munkaviszonyának megszüntetéséből eredő javadalmazásának egy részére kivetett 98%-os adóval kapcsolatban tett panaszt. Az Egyezményhez fűzött első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkére hivatkozott.

A Kormány vitatta ezt az érvet.

11. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikkének 3. bekezdés (a) pontja szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

12. A Bíróság megállapítja, hogy az R. Sz. kontra Magyarország ügyben szinte megegyező körülmények adtak indokot az Egyezményhez fűzött első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke megsértésének megállapítására (41838/11 sz. ítélet 54-62 bekezdései, 2013. július 2.), és hogy nincsen olyan indok, amelynek alapján eltérő módon kellene döntenie e kérelem ügyében.

Megállapítja, hogy az Egyezményhez fűzött első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét megsértették.

13. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján 10.756.341 forint (34.000 euró) vagyoni és 1.000.000 forint (3.200 euró) nem vagyoni kártérítést követelt.

14. A Kormány vitatta ezen igényeket.

15. Méltányossági alapon a Bíróság együttesen 33.300 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést ítél meg a kérelmező részére.

16. A kérelmező további 720.000 forint (2.300 euró) összeget követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel e címen a teljes összeg, azaz 2.300 euró megítélését tartja méltányosnak.

19. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamata kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezményhez fűzött első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét megsértették.
3. *Megállapítja*:
 - a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek a nemzeti valutában a következő összeget köteles fizetni:

- i. a vagyoni és nem vagyoni kár tekintetében együttesen 33.300 (harmincháromezer-háromszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - ii. a kérelmező számára költségek és kiadások tekintetében együttesen 2.300 (kettőezer-háromszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
- b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. március 17-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Abel Campos
Helyettes szekció-hivatalvezető

Helen Keller
elnök